

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. D. K.**, zast. prof. JUDr. Alešem Gerlochem, CSc., advokátem, se sídlem Botičská 4, Praha 2, proti žalované: **Poslanecká sněmovna**, se sídlem Sněmovní 4, Praha 1, proti usnesení žalované, které bylo přijato na 65. schůzi žalované konané dne 16. 5. 2023 pod pořadovým číslem 630, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2024, č. j. 11 A 93/2023-69,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným usnesením odvolala žalobce z funkce člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále též „RRTV“) s odkazem na § 7 odst. 7 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Žalobce podal proti usnesení žalované žalobu. Městský soud nadepsaným rozsudkem usnesení žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaná (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka tento návrh odůvodňuje tím, že výkon a účinky napadeného rozsudku městského soudu by znamenaly pro stěžovatelku a RRTV závažnou újmu v důsledku nevratnosti zásahu orgánu moci soudní do rozhodování orgánu moci zákonodárné. Účinky napadeného rozsudku mohou ovlivnit chápání ústavní dělby moci a další postup stěžovatelky v dané konkrétní věci. Ochrana veřejného zájmu spočívá ve vytvoření podmínek chránících princip ústavní dělby moci, jenž by byl ohrožen zrušením usnesení stěžovatelky orgánem moci soudní. Městský soud zavazuje stěžovatelku, resp. jednotlivé poslankyně a poslance, k rozhodnutí v konkrétní věci určitým způsobem. Takové jednání představuje zásah do výkonu volného mandátu poslankyň a poslanců. Následkem nepřiznání odkladného účinku by u RRTV došlo ke vzniku nejasné a neurčité situace zejména při výkonu činnosti a realizace zákonných povinností RRTV tam, kde je činnost RRTV závislá na hlasování určitého počtu (kvóra) radních. Pochybnosti o odvolání žalobce mohou do určité míry ochromovat činnost RRTV

jako kolektivního orgánu a zpochybňovat přijímaná rozhodnutí. Nepřiznání odkladného účinku by pro stěžovatelku představovalo nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám (žalobci). Současně jeho přiznání nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem.

[4] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že je sporné, zda stěžovatelce jakožto správnímu orgánu může v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu vzniknout újma. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané správním orgánem by mělo být zcela výjimečné. Primárně by mělo být chráněno postavení žalobce jakožto člena RRTV z titulu ochrany výkonu veřejné funkce. Městský soud pravomocně rozhodl, že rozhodnutí stěžovatelky bylo nezákonné, a žalobce by tak měl ve výkonu své funkce pokračovat. Přiznáním odkladného účinku by byl udržován protiprávní stav, dle něž žalobce členem RRTV není. I s ohledem na to, že RRTV je kolegiálním orgánem, a tedy by měla rozhodovat v plném počtu svých členů, převažuje zájem na ochraně práva na výkon funkce člena RRTV. Stěžovatelce ani RRTV nevznikne žádná újma. Důvody uváděné stěžovatelkou na podporu přiznání odkladného účinku nejsou pro jeho přiznání relevantní, ale vztahují se k posouzení merita věci.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Návrh stěžovatelky je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS: „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[7] Nejvyšší správní soud dále stejně jako např. v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009-49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti.

pokračování

[8] Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití § 73 odst. 2 s. ř. s., který umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti žalovanému. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

[9] Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

[10] Argumentace stěžovatelky, v níž poukazuje na nevratnost zásahu orgánu moci soudní do rozhodování orgánu moci zákonodárné míří do posouzení věci samé a netýká se podmínek pro přiznání odkladného účinku. Tato argumentace nijak konkrétně nedokládá, že by stěžovatelce mohla v řízení vzniknout nepoměrně větší újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Totéž lze uvést i k námitkám stran závaznosti právního názoru městského soudu pro další postup stěžovatelky. K námitkám ohledně nejasnosti a neurčitosti situace při výkonu pravomocí RRTV Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka se nemůže dovolávat odkladného účinku s poukazem na postavení a práva jiných subjektů. Stěžovatelce lze v obecnosti přitakat, že je orgánem moci zákonodárné, v některých specifických případech ovšem dle stávající judikatury může vystupovat i jako správní orgán rozhodující o právech a povinnostech jednotlivců (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2012, č. j. 11 A 138/2010-59, nebo ze dne 14. 3. 2012, č. j. 9 A 9/2011-64, č. 2660/2012 Sb. NSS). Zda se v projednávané věci jedná o takový případ, bude předmětem posouzení v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[11] Stěžovatelka tedy neuvedla žádné skutečnosti, které by s ohledem na výše uvedený výklad přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodňovaly. Stěžovatelka se svojí argumentací fakticky snaží docílit odvrácení účinku pravomocného rozsudku městského soudu pouze z důvodu jeho tvrzené nesprávnosti. Takové posouzení v řízení o návrhu přiznání odkladného účinku nelze učinit, neboť by šlo o extenzivní užití institutu odkladného účinku, které by vyžadovalo faktické předběžné posouzení důvodnosti kasačních námitek (viz usnesení NSS ze dne 3. 12. 2012, č. j. 5 As 144/2012-27). Hrozící újma namítaná stěžovatelkou je pouze hypotetická a vychází pouze z úvahy, že rozhodnutí městského soudu je nezákonné. Nejedná se tedy o výjimečnou situaci, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na návrh správního orgánu.

[12] Nejvyšší správní soud tak má za to, že z tvrzení stěžovatelky nevyplývá, že by nepřiznání odkladného účinku pro ni bylo spojeno s nepoměrně větší újмой a

s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny.

[13] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu